

INTRODUCCIÓ

Aquest TFG pretén observar com han viscut el pas de la docència presencial a la docència en línia alumnes i professors de l'aula oberta d'un institut públic de Montblanc durant el confinament provocat per la pandèmia de la COVID-19.

MARC TEÓRIC

Rogero (2020): Dificultat d'ensenyar determinats continguts a distància. Famílies assumeixen rol del centre educatiu.

Tarabini (2017): L'alumnat de baix estatus socioeconòmic i cultural presenta menys rendiment i una major taxa de repetició. S'intenta protegir de l'exclusió educativa mitjançant programes com l'aula oberta.

Serarols (2020): Existeix una bretxa digital que afecta alumnat i famílies en dos eixos: Dificultat per accedir a dispositius electrònics i manca de capacitat per usar-los.

METODOLOGIA

Ús d'una metodologia qualitativa



Realització i anàlisi de 6 entrevistes semiestructurades a l'alumnat i tutor de l'aula oberta de l'institut públic de Montblanc.

Professorat

RESULTATS



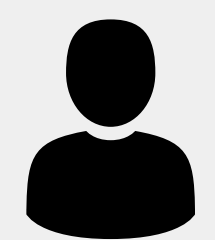
L'horari lectiu de cada assignatura es va veure reduït a una sessió a la setmana.



Es va avaluar el tercer trimestre a partir dels dos anteriors períodes.



El tutor feia trucades als alumnes per preguntar com estaven i com portaven el trimestre.

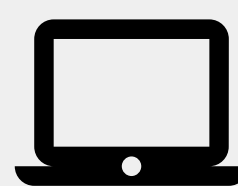


Experiència esgotadora, el tutor va treballar moltes més hores que abans del confinament.

Alumnat



Falta de concentració i d'hàbits d'estudi.



Manca de dispositius electrònics en la majoria de la classe.



Angoixa, irritabilitat, neguit, confusió per la situació de confinament i pandèmia.



Agraeixen l'acompanyament per part del tutor.

CONCLUSIONS

Els continguts van passar a segon pla, sent l'acompanyament un dels pilars claus en la feina com a professor.

Molta responsabilitat requeia sobre el tutor, p.e: contactar amb aquells alumnes els quals no es van poder connectar durant tot el confinament.

La situació de l'alumnat de l'AO, amb manca de dispositius i amb dificultats perquè els hi arribés la feina, va ser difícil i podem pensar que en una aula amb altres condicions la càrrega de feina no hagués sigut tan gran.

Una manca d'hores de classe sincròniques pot afectar en els hàbits d'estudi d'uns alumnes que partien d'una metodologia adaptada.

La falta de dispositius va condicionar la manera en què l'alumnat feia els deures i les classes.

El confinament va provocar neguit, impotència, ràbia i confusió, en els alumnes, perquè molts d'ells assenyalaven que en el seu temps lliure sempre sortien al carrer, fos per socialitzar o per fer esport.

BIBLIOGRAFIA

- Tarabini, A. (2017). L'escola no és per a tu. El rol dels centres educatius en l'abandonament escolar. (1st ed.). Fundació Jaume Bofill i Bonal·letra Alcompàs.
- Rogero-García, Jesús (2020). La ficción de educar a distancia. Revista de Sociología de la Educación-RASE, 13(2)Especial, COVID-19, 174-182.
- Serarols, J. (2020). La dimensió digital en situacions escolars de confinament i postconfinament. FORUM- Revista D'organització I Gestió Educativa, 53, 12-18.